

«οι μαθητές γράφουν!»

Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής 2010-2011

Αθάνατες κομπίνες

Χριστίνα Παναγιώτα Κεφαλίδη

Καλλιτεχνικό Γυμνάσιο Γέρακα

Τηλ. 2106616130

Σκηνή 1^η

(Τέσσερα γραφεία βρίσκονται το ένα δίπλα στο άλλο στη σκηνή. Στο πρώτο κάθεται ο Αισχύλος, στο δεύτερο ο Σοφοκλής και στο τρίτο ο Αριστοφάνης. Το τέταρτο είναι κενό. Ο Αισχύλος φαίνεται καταβεβλημένος).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ : Ε, Αισχυλούκο, κοιμηθήκαμε καλά;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Θα σου απαντούσα, αλλά έχε χάρη που έχω τρόπους.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Τον άκουσες, Σοφοκλή; Μας παίζει το βαρύ πεπόνι.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Παράτα τον, μωρέ, το γρουσουζή. Τώρα που είπα γρουσουζή, πού γυρνάει αυτός ο άχρηστος ο Ευριπίδης;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ποιος ξέρει, ίσως να πήγε στην τουαλέτα. Τέτοιος στριμμένος που είναι, δεν τα πηγαίνει καλά ούτε και με τα έντερά του, τα οποία, εάν είμαι καλά ενημερωμένος, τον εκδικούνται εδώ και πέντε μέρες.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Μα καλά, πάνε δύο ώρες από τότε που έφυγε. Ακόμα και να είχε πέσει μέσα στην τουαλέτα, δε θα έκανε τόση ώρα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μην είσαι χαζός! Αρχικά, θα πρέπει να κατεβεί τα τριακόσια σκαλιά, για να φτάσει στα Ηλύσια πεδία και στην δική του ηλικία, αυτό θα του πάρει τουλάχιστον μια ώρα. Έπειτα, θα πρέπει να περπατήσει τα διακόσια μέτρα μέσα από τη λασπώδη πεδιάδα, τη γεμάτη λουλούδια –τα οποία παρεμπιπτόντως θα του αναζωπυρώσουν τη χρόνια αλλεργία του, με αποτέλεσμα να φταρνίζεται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής και να βρίζει-, μέχρι να φτάσει στην πλησιέστερη υπαίθρια τουαλέτα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Και αφού τελειώσει με όλες τις βιολογικές του ανάγκες, θα πρέπει να ξανακάνει όλο αυτό το ταξίδι για να γυρίσει πίσω, αν δεν πάθει συγκοπή βλέποντας την απόσταση που πρέπει να διανύσει.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Μιας και είπες απόσταση, πόση ώρα λες να πάρει στον Ευριπίδη να ανεβεί μέχρι εδώ;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Και τι μας απασχολεί αυτό;

Σοφοκλής: Αρχίζω να πιστεύω πως είσαι πραγματικά τόσο κόπανος όσο και οι πρωταγωνιστές στα θεατρικά σου έργα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σε παρακαλώ!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Ευνοπούλι μου, ξέχασες πως σήμερα το πρωί θα έρθει για επιθεώρηση ο Κέρβερος, αυτό το σκυλί της κολάσεως.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Σωστά, και με λίγη τύχη, θα εμφανιστεί εδώ, πριν έρθει ο Ευριπίδης, και θα τον κράξει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Αν τον φάει, θα μας απαλλάξει και από την παρουσία του.

(Ακούγεται έξω από τη σκηνή η φωνή του Κερβέρου).

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Άχρηστα υποκείμενα, μαζέψτε αυτά τα χαρτιά, μη σας στείλω να καθαρίζετε τον Αχέροντα.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Καλώς τα δεχτήκαμε!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Τον βλέπω το γρουσουζή να καθαρίζει τις τουαλέτες!

(Μπαίνει ο Ευριπίδης λαχανιασμένος).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Φτου, να πάρει! Ο συφοριασμένος, που κακό χρόνο να 'χει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ανάθεμα... αυτά τα... πεπαιωμένα σκαλιά. Που κακό χρόνο να 'χει ο αρχιτέκτονας που τα έφτιαξε!

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Είχα πει να μαζέψετε μέσα σε τρία λεπτά κι έχουν περάσει πέντε. Κάντε γρήγορα, λοιπόν, μια ουρά και ξεκινήστε για τον Αχέροντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (κάθεται στο γραφείο του): Πω πω, άγιο είχα. Οι θεοί με προστάτησαν και έφτασα πριν έρθει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Πω πω, γκαντεμιά. Ποιος διάολος με σκεφτόταν και πρόφτασε να έρθει;

(Μπαίνει ο χορός).

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ:

Και ναι θεοί, πράγματι άγιο είχε ο Ευριπίδης

Γιατί ο άγριος Κέρβερος έχει σήμερα νεύρα

Και έτσι και δεν τον έβρισκε στο πόστο καθισμένο

Ούτε ψύλλος στον κόρφο του δε θά 'θελα να ήμουν

ΧΟΡΟΣ:

Και να 'τος τώρα έρχεται ο Κέρβερος ο άγριος

Που ακόμα και ανδρείοι ήρωες τρέμουνε μπροστά.

Βάδιζε σαν τον λέοντα και βρόνταγε η φωνή του

Τις εντολές σαν έδινε σε όλους τους υπαλλήλους.

(Μπαίνει ο Κέρβερος).

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Χμ, τι κάνετε εσείς εδώ;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (με ύφος αποστήθισης): Εργαζόμαστε για την καλύτερη λειτουργία της επιχειρήσεως και την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών μας.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ (το ίδιο): Ενημερωνόμαστε από τα διάφορα φυλλάδια για το πώς θα κάνουμε τη δουλειά μας καλύτερη.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ (το ίδιο): Ακολουθούμε την τακτική: «ο νεκρός έχει πάντα δίκιο».

(Κοιτάζουν όλοι προς τον Ευριπίδη, ο οποίος κάνει πως δεν καταλαβαίνει)

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Εσύ, Ευριπίδη, δεν έχεις τίποτα να πεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.: Δε νομίζω πως είναι απαραίτητο να συνεχίσω την παπαγαλία. Έτσι κι αλλιώς είμαι ο μόνος εδώ πέρα που εργάζεται σοβαρά.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Εγώ, πάλι, βλέπω πως είσαι ο μόνος που χτυπάει μύγες, ξύνεται και λύνει σταυρόλεξα εδώ μέσα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ (χτυπάει με μια μυγοσκοτόστρα το γραφείο του): Απ! Την τσάκωσα την άτιμη.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Μωρέ, δε με ξύνει κανείς λίγο στην πλάτη που δεν φτάνω;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ποταμός της Ηπείρου με έξι γράμματα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (απηυδισμένος): Αχέρων!

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Ορίστε! Μόλις το επιβεβαίωσες. Όχι απλώς λύνεις σταυρόλεξα, αλλά αυθαδιάζεις και στους ανωτέρους σου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Μα..

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Μαυροβούνια! Που θα μου πεις εμένα «μα». Λοιπόν, φεύγω και το καλό που σου θέλω, την επόμενη φορά που θα έρθω, να σε βρω πιο συμμαζεμένο.

(Ο Κέρβερος βγαίνει).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (μυμούμενος τη φωνή του Κέρβερου): Κατάλαβες;

(Ο Κέρβερος ξαναμπαίνει).

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Αλλιώς είσαι νεκρός... θέλω να πω ακόμα πιο νεκρός από τώρα.

(Ο Κέρβερος βγαίνει).

ΣΟΦΟΚΛΗΣ (στον Αριστοφάνη): Καλά, έχεις τύχη Όλυμπο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Δυστυχώς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Είπες τίποτα;

(Ακούγονται γυναίκες να τραγουδούν).

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Ακούτε; Οι μαινάδες. Να τις φωνάξουμε;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Αχ, ναι, ναι!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Μην τολμήσετε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σιγά, βρε γρουσουζή. Πάμε εμείς παιδιά να τις βρούμε, δεν έχω όρεξη να ανταλλάξω κουβέντες αυτή τη στιγμή με τον Ευριπίδη.

(Βγαίνουν και μένει ο Ευριπίδης).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Άθλια πλάσματα. Και τι δε θα έδινά για να τους κάνω να πληρώσουν τις τόσες προσβολές που μου έχουν κάνει.

(Μπαίνουν ο Ποσειδώνας, η Αθηνά και η Ήρα φορώντας μαύρα γυαλιά και καμπαρντίνες).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ποιοι είναι τούτοι;

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Ο Ευριπίδης;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Μάλιστα, ο ίδιος.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ (κάθεται πάνω στο γραφείο του Ευριπίδη): My name is Poseidon (βγάζοντας τα γυαλιά)

Kronidis Poseidon.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (πετάγεται όρθιος και υποκλίνεται): Ω, υψηλότατε!

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Σε παρακαλώ, ηρέμησε. Έχω έρθει in cognito.

ΑΘΗΝΑ: Θέλουμε να μας κάνεις μια εξυπηρέτηση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ποια είναι αυτή;

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Η Αθηνά και δίπλα της η Ήρα. Είμαστε όλοι σε μυστική αποστολή.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Και τι θέλετε από εμένα;

Τραγούδι

ΗΡΑ: Μια εκδούλευση ζητάμε

από εσέ που σ' εκτιμάμε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Να μας κάνεις μία χάρη

και να γίνεις Μάτα Χάρη.

ΑΘΗΝΑ: Αισχύλο, Σοφοκλή κι Αριστοφάνη,

πρέπει να ξέρεις ο καθείς τι κάνει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Αισχύλο, Σοφοκλή κι Αριστοφάνη

θα τους χορέψω όλους στο τηγάνι

Τι ακριβώς θέλετε;

ΗΡΑ: Ο,τι κι αν πράζουνε,

εσύ πρέπει να ξέρεις.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Ο,τι χαρτιά γράψουνε,

εσύ θα μας τα φέρεις.

ΑΘΗΝΑ: Αυτά που είπαμε είναι κρυφά

κανείς άλλος δεν ξέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Επιτέλους θα πάω κι εγώ

διακοπές το καλοκαίρι.

ΗΡΑ: Θα είσαι ο προσωπικός μας πληροφοριοδότης.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Δε θα πεις σε κανέναν πως μας είδες εδώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Σύμφωνα.

(Η Αθηνά, ο Ποσειδώνας και η Ήρα βγαίνουν).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Δία, εισακούστησαν οι προσευχές μου. Η ώρα της εκδίκησης πλησιάζει.

Σκηνή 2η

(Παλάτι του Δια. Μια σεζλόγκκ είναι τοποθετημένη στα δεξιά της σκηνής και δίπλα ένα μικρό ξύλινο τραπέζακι. Μπαίνει ο χορός των νυμφών κρατώντας φαγητά και κανάτες).

ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Έτσι ο Ευριπίδης άρχισε

το ύπουλο τούτο σχέδιο.

Τριών ψυχών τη μοίρα

στα χέρια του κρατούσε

ΧΟΡΟΣ: Χωρίς να ξέρει τίποτα

για τον κρυφό εργοδότη

που ήθελε να μάθει

για να δει ποιος θα πάθει.

ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Ναι, μάλιστα κι ο Δίας ήταν αυτός

που κινούσε ύπουλα όλους τους τροχούς.

Που αναφορές λάμβανε

και τις απολάμβανε.

(Ο χορός αφήνει τα φαγητά και τις κανάτες πάνω στο τραπέζι και φεύγει).

ΔΙΑΣ (απ' έξω): Ελάτε να μιλήσουμε μέσα. Εδώ πέρα ακόμα και τα σύννεφα έχουν αυτιά.

(Μπαίνουν ο Δίας, η Ήρα, η Αθηνά και ο Ποσειδώνας).

ΗΡΑ: Είλικρινά πιστεύεις, πως αυτοί οι τρεις μπούφοι μας κλέβουν;

ΔΙΑΣ (κάθεται): Δεν ξέρω γι' αυτούς, ο αδερφούλης μου πάντως την έχει σίγουρα λερωμένη τη φωλιά του.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Σου τα 'λεγα εγώ, τι του δίνεις του απατεώνα τα μεταλλεία και το υπέδαφος; Δεν τα έδινες

σε μένα, να κάνουμε ένα ωραίο σύνολο μαζί με τη θάλασσα και το έδαφος;

ΔΙΑΣ: Πάψε, βρε αχόρταγε. Όλα δικά σου τα θέλεις. Έτσι και σε είχα αφήσει ελεύθερο, θα μας είχες καβαλήσει όλους εδώ μέσα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ (θιγμένος): Αδερφέ, οι λόγοι σας με προσβάλλουν.

ΔΙΑΣ: Ναι, ναι σίγουρα. Τέλος πάντων, δεν είναι αυτό το θέμα μας. Το πρόβλημα που έχουμε να λύσουμε, είναι πώς θα ξεσκεπάσουμε τον Πλούτωνα.

ΑΘΗΝΑ: Μα, αυτή τη δουλειά δε θα κάνει ο Ευριπίδης;

ΔΙΑΣ: Κόρη μου, μη γίνεσαι γελοία, μπορεί ο Ευριπίδης να θέλει να εκδικηθεί, αλλά μια ψυχή είναι κι αυτός. Κανείς δεν ξέρει πότε μπορεί να αλλάξει στρατόπεδο.

ΗΡΑ: Και ποιο είναι το σχέδιό σου;

ΔΙΑΣ: Θα στείλουμε κάποιον δικό μας να ελέγχει τον Πλούτωνα, τους άλλους τρεις και τον Ευριπίδη.

ΑΘΗΝΑ: Δηλαδή, θα στείλουμε έναν κατάσκοπο να κατασκοπεύσει τον δικό μας κατάσκοπο;

ΔΙΑΣ: Περίπου.

ΗΡΑ: Και ποιος θα είναι αυτός ο κατάσκοπος;

ΔΙΑΣ: Έχω ήδη τον κατάλληλο στο νου μου.

Σκηνή 3η

(Δωμάτιο πρώτης σκηνής, στο οποίο έχει προστεθεί ένας κίτρινος καναπές).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ *(γράφοντας και σιγομουρμουρίζοντας)*: Ηρέμησε, Ευριπίδη μου. Μην ανησυχείς, όλο και κάποιος θα βρεθεί και θα πάρει από εδώ αυτόν τον απαίσιο καναπέ και θα σε γλιτώσει από την παράνοια.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Είπες τίποτα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Όχι, τίποτα, απλώς έκανα κάτι υπολογισμούς δυνατά.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Αχ, πιάστηκα. Νομίζω πως είναι ώρα να πάω στο καφέ να πω ένα εσπρεσάκι ή μήπως να πω να μου το φέρουν εδώ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ *(στο κοινό)*: Κοίτα που τον έπιασε η όρεξη για δουλειά. Πρέπει να τον διώξω, για να πάρω τα χαρτιά που έχει στο γραφείο του.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Το αποφάσισα, θα ζητήσω να μου τον φέρουν επάνω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Γιατί, βρε, Αισχύλε μου. Δεν πας καλύτερα κάτω να ξεσκάσεις κιόλας.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα, εσύ δεν έλεγες;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Τι θυμάσαι μωρέ τώρα; Περσινά, ξινά σταφύλια.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ναι, όμως κατάλαβα πως έχεις δίκιο και...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Εγώ; Δίκιο; Α, πα πα πα, άδικο είχα, άδικο!

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα αφού σου λέω *(Ο Ευριπίδης τον σηκώνει και τον σπρώχνει προς την έξοδο)*. Καλέ, τι με σπρώχνεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Έλα, έλα!

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα δε θέλω!

(Ο Ευριπίδης τον πετάει έξω από τη σκηνή).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ουφ, τον ξεφορτώθηκα! Μα, τι τον έπιασε;

(Ο Ευριπίδης ξεκινάει να ψάχνει τα γραφεία. Μπαίνει η Περσεφόνη).

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ευριπιδούλη μου!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ *(Πετάγεται όρθιος με τα χέρια ψηλά)*: Τι έγινε παιδιά; Μας πιάσανε;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Έλα, βρε, Εύρη μου!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Κάπου την ξέρω εγώ αυτή τη φωνή. *(Γυρνάει)* Δία των δυνάμεων!

(Μπαίνει ο Χορός των ψυχών).

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Ω!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Παιδιά, δεν είναι αυτό που νομίζετε.

ΧΟΡΟΣ: Τότε τι;

Τι θέλει η γυναίκα του αφεντικού εδώ μέσα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ήρθε να πάρει κάτι πληροφορίες.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Ψεύτη! Λόγια παραπλάνησης μας λες. Να κρύψεις το ρεζίλι σου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Αλήθεια λέω, πιστέψτε με, εγώ δεν τη γνωρίζω.

ΧΟΡΟΣ: Όσο το ψέμα συνεχίζεις, τη θέση σου χειροτερεύεις. Φεύγω, όσο σε βλέπω, αηδιάζω.

(Βγαίνει ο χορός).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ορίστε τι έκανες τώρα.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ψυχές είναι. Πού θα πούνε πως μας είδανε μαζί;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Δεν ξέρεις τι ύπουλα φίδια είναι αυτές. Τώρα αμέσως του Κέρβερου θα τρέξουν να το πούνε, κι αυτός σαν σκύλος πιστός θα τρέξει να το πει στον αφεντικό του, τον άνδρα σου.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Σιγά, μωρέ, και τι θα μας κάνει;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Μας; Τι θα μου κάνει να λες; Εσένα, δε θα σε πειράξει. Φοβάται τη μαμά σου!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Σιγά, καλέ! Να του πούμε το ίδιο ψέμα που είπαμε και στις ψυχές.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (*ειρωνικά*): Γιατί είδες πώς έπιασε στις ψυχές!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Μη σκοτιζέσαι. Εξάλλου, δεν ήρθα εδώ για συζήτηση (*τρέχει και τον αγκαλιάζει*).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (*προσπαθώντας να την ξεκολλήσει από πάνω του*): Τι κάνεις, μωρέ; Έτσι και ανοίξει η πόρτα και μπει ο...

(*Μπαίνει ο Πλούτωνας. Το ζευγάρι χωρίζει*).

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Τι κάνετε εσείς εδώ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Τίποτα, αφεντικότατε! Απλώς έδινα στην πανέμορφη σύζυγό σας μερικές πληροφορίες.

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Λοιπόν, μόλις τελειώσεις, Περσεφόνη, πέρνα από το γραφείο μου.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Είναι τίποτα επείγον;

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Όχι, πάρε το χρόνο σου.

(*Βγαίνει ο Πλούτωνας και η Περσεφόνη πέφτει πάνω στον Ευριπίδη*).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Άχου, τι πάθαμε! Καλά, δεν καταλαβαίνεις με τίποτα εσύ;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Γιατί; Αυτός που φοβόσουν έφυγε και μας είπε να πάρουμε και το χρόνο μας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ξέρεις, έχω και κάτι συναδέλφους, που ο Δίας να τους κάνει συναδέλφους.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Έλα, μωρέ, ξέρουν αυτοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ξέρουν; Τι ακριβώς ξέρουν;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Όχι, βρε, για εμάς. Ξέρουν από πείρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Πείρα! Εννοείς πείρα!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ε, να, μωρέ, πριν τρία χρόνια βαριόμουν αφάνταστα, ήταν και ο Πλούτωνας υπονήπιος στις εκλογές. Βρέθηκε ξαφνικά μπροστά μου ο Αριστοφάνης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ξαφνικά, και πες πως το πιστεύω. Είναι και ο Αριστοφάνης ζωηρούλης, πάει στα κομμάτια. Οι άλλοι δύο;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ε, έτυχε να μας δει μια μέρα ο Σοφοκλής και...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Και;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Και ζήλεψε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Αυτά περί κανόνων φιλίας. Τέλος πάντων! Και ο χαζός Αισχύλος;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Τι να πω τώρα; Με είχαν κουράσει. Ο Αριστοφάνης με τον Σοφοκλή έπαιζαν για το ποιος θα με γοητεύσει. Τότε βρέθηκε μπροστά μου ο Αισχύλος, που με γοήτευσε με την ευγένειά του και...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Και έτσι τρίτωσε το κακό.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ναι, όμως μην ανησυχείς. Τους έχω διαγράψει από τη ζωή μου.

(*Ακούγονται απ' έξω φωνές να τραγουδούν*).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Κατά φωνή κι οι όνοι. Άντε, φύγε τώρα.

(*Βγαίνει η Περσεφόνη και μπαίνουν ο Σοφοκλής και ο Αριστοφάνης υποβασταζόμενοι από τον Αισχύλο*).

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Αχ, Ευριπίδη μου, έκανα όπως μου είπες και πήγα μέχρι το καφέ. Όμως, το κακό είχε ήδη γίνει.

Μπήκα στην ταβέρνα και τους βρήκα στουπί. Προφανώς παρεκτράπηκαν και έτσι το θεώρησα σκοπιμότερο να τους φέρω εδώ, μη τυχόν και τους δει κανείς στο καφέ και έχουνε μελεάδες.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ενώ, εάν τους δούνε εδώ, θα τους δώσουν και βραβείο.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Σε παρακαλώ, βοήθησέ με!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (*στο κοινό*): Πρέπει να κάνω τώρα τον καλό, για να μην τους κινήσω υποψίες.

(*Ο Ευριπίδης βοηθάει τον Αισχύλο και βάζουν τον Αριστοφάνη και τον Σοφοκλή στις καρέκλες τους*).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ορίστε, τελειώσαμε. Άντε να καθίσουμε στα γραφεία μας και να συνεχίσουμε τη δουλειά μας.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα, δεν είναι δυνατόν να τους αφήσουμε έτσι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Και τι προτείνεις να κάνουμε;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Δεν ξέρω, ίσως θα πρέπει να προσπαθήσουμε να τους συνεφέρουμε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Έχω την καλύτερη ιδέα! Τι θα έλεγες να τους ρίξουμε λίγο νερό; Πάω να φέρω τον κουβά της καθαρίστριας.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Δε νομίζω πως είναι το καλύτερο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Τότε... να τους δώσουμε να μυρίσουνε κάτι. Μισό λεπτό να βγάλω τα σανδάλια μου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Αν είναι...

(*Μπαίνει ο Κέρβερος*).

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Τι κάνετε εδώ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (*τραγουδιστά*): Έχετε γεια βρυσούλες...

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Για δεσ καιρό που διάλεξε...

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Επίσης τρία πουλιά βολιώτικα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Τι κάνεις, βρε Κέρβερε; Εμείς εδώ δουλεύουμε.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Σιωπή! Που δουλεύετε κιόλας, λες και δεν έχω μάτια. Ακούς εκεί δουλεύετε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Με τα δικά σου δεδομένα, ναι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Τι είπες;
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Τίποτα.
ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Και αυτοί οι δύο τι κάνουν; Ωχ, είναι σκνίπα! Πάω αμέσως να τους αναφέρω.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Όχι, όχι δεν μέθυσαν μόνοι τους, άλλος τους μέθυσε.
ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Ποιος;
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ο Ευριπίδης.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Εγώ;
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Εσύ!
ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Ευριπίδη, ζηλόφθονο, νεκρό πλάσμα. Σα δε ντρέπεσαι, μωρέ, να προσπαθείς να καταστρέψεις τις καριέρες τον συναδέλφων σου, επειδή απλώς είναι πιο άξιοι από εσένα.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Τι άλλο θα υπομείνω η ψυχή γι' αυτήν την αποστολή;

Σκηνή 4η

(Ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής και ο Αριστοφάνης).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σοβαρολογείς;
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ναι, που σου λέω. Πήρε όλη την ευθύνη πάνω του και του έκοψαν και τις διακοπές.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Δε μπορώ να το πιστέψω.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Κάτι είναι σάπιο στην ξαφνική καλοσύνη του Ευριπίδη.
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα είσατε και εσείς, βρε παιδιά μου, αχάριστοι.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Θα δείξει.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ας αλλάξουμε θέμα. Τι θα γίνει με τις παραλαβές;
ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Περιμένουμε σήμερα μια παρτίδα.
(Μπαίνει ο Χάρος με ύφος λιμενεργάτη).
ΧΑΡΟΣ: Γεια πεθάνανταν!
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Καλώς τον! Τι γίνεται; Πώς παν' οι δουλειές;
ΧΑΡΟΣ: Ψόφια πράγματα.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Πόσες μας έφερες;
ΧΑΡΟΣ: Μια ντουζίνα.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Φέρ' τες μέσα.
ΧΑΡΟΣ *(προς τα έξω)*: Εμπάτε.
(Μπαίνει ο χορός των ταλαιπωρημένων ψυχών).
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Ω Δία, γιατί μας βασανίζεις; Ακόμα και στον Άδη μας ταλαιπωρείς;
ΧΟΡΟΣ: Κατάρτα μαύρη έχει πέσει στα κεφάλια μας.
ΧΑΡΟΣ: Ησυχία! Μαζευτείτε σε μια γωνιά.
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Δε ντρέπεσαι νεκρούς να διατάξεις;
ΧΟΡΟΣ: Του Δία το θυμό απάνω σου θα πάρεις.
ΧΑΡΟΣ: Πάψτε μωρέ παπαρδέλες. Βρε κακό μπελά που βρήκαμε! Χειρότερο φορτίο δεν έχω ξαναδεί. Με πεθάνανε. Τρόπος του λέγειν.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ας τελειώνουμε. Πόσα θέλεις;
ΧΑΡΟΣ: Δυο χρυσά και ξοφλάμε.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Πάρ' τα και άντε στο καλό.
ΧΑΡΟΣ: Πού να τις αφήσω αυτές;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Στο γνωστό σημείο.
(Ο Χάρος και ο χορός βγαίνουν. Ο Αριστοφάνης κάθεται στο γραφείο του και ξεκινάει να γράφει).
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Και μ'αυτούς γι' αυτόν το μήνα έχουμε τριάντα πέντε.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Να λες καλά που δεν ήταν εδώ ο Ευριπίδης.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Και πού θα τον έβλεπε; Το κεντρικό πρακτορείο ψυχών δεν είμαστε; Ψυχές και Χάρος έχουν κάθε δικαίωμα να βρίσκονται εδώ σε καθημερινή βάση.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Σήμερα όμως δεν περιμέναμε "νόμιμες".
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Τι κάθεσαι και τα σκέφτεσαι, καημένες;
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Σωστά. Σου είπα και το άλλο;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ποιο;
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Είχα χθες βράδυ μια ιδέα, και όσο τη σκέφτομαι, τόσο καλύτερη μου φαίνεται.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Τι ιδέα;
ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Ακούστε: κανονικά, για κάθε λαθραία ψυχή που μπαίνει εδώ μέσα και βολεύει το αφεντικό θα έπρεπε- το λιγότερο- να μας δίνονται δύο οβολοί, για ψυχική οδύνη.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Για άλλαξε πλευρό.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Γιατί; Λέω τίποτα παράλογο; Με τόσες ψυχές που έχουμε περάσει εδώ μέσα, ο Πλούτωνας έχει κάνει μια περιουσία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Βλακείες!

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Πάνω σε αυτό θα διαφωνήσω. Ας υποθέσουμε πως κάθε χρόνο μπαίνουν εδώ μέσα- λαθραία- δύο χιλιάδες ψυχές. Από αυτές: το εν' δευτερο χρησιμοποιείται στην παραγωγή αμβροσίας, το εν' τέταρτο στην παραγωγή νέκταρ και ό,τι απομένει -δηλαδή οι όμορφες και νέες γυναίκες- βρίσκονται υπό τις υπηρεσίες του Πλούτωνα. Έτσι, στο τέλος κάθε χρόνου ο Πλούτωνας στη φορολογική του δήλωση και παράλληλα σε αναφορά προς το Δία, συμπληρώνει τον αριθμό των ψυχών, οι οποίες έχουν καταγραφεί και έχουν έρθει εδώ με νόμιμο τρόπο και διαβατήρια. Ωστε, μιας και το προσωπικό που χρησιμοποιείται στην παραγωγή είναι φαινομενικά ελάχιστο, ο Πλούτωνας έχει το δικαίωμα να ανεβάσει τις τιμές. Και, εφόσον οι εργάτες είναι αρκετοί, παράγει πολλά προϊόντα και έχει τεράστιο εισόδημα πουλώντας στους ολύμπιους το νέκταρ σε τιμές επιστημονικής φαντασίας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ό,τι και να λέτε, λεφτά δεν πρόκειται να πάρουμε. Και στο κάτω κάτω, τι θα τα κάνετε;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Ας μας τα δώσει και όλο και κάτι θα βρούμε να τα κάνουμε.

(Μπαίνει ο Ερμής φορώντας μαύρα γυαλιά και μαύρη καμπαρντίνα).

ΕΡΜΗΣ: Γεια σας! Πού θα μπορούσα να βρω το Χάρο;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Είναι κάτω, στη μεγάλη αποθήκη.

ΕΡΜΗΣ: Ευχαριστώ! *(βγαίνει)*.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Καλέ, πού τον έστειλες το δωδεκαθεϊστή; Αφού ο Χάρος είναι κάτω στη λίμνη.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Μου φάνηκε ύποπτος.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Μη γίνεσαι ρατσιστής. Δεν πρέπει να κρίνουμε κάποιον από την εξωτερική του εμφάνιση.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ποια εξωτερική εμφάνιση; Δεν τον είδατε ότι δε ρώτησε πού είναι η αποθήκη; Πού το ήξερε;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Σωστά! Και τώρα που το σκέφτομαι, για να ψάχνει αυτός το Χάρο, σημαίνει πως δεν τον πέρασε αυτός απέναντι;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Αυτόν, μάλλον, τον έστειλε ο Δίας για να μας κατασκοπεύσει. Όμως εμείς θα τον περιποιηθούμε. Σηκωθείτε! Θα τον ακολουθήσουμε.

(Βγαίνουν και οι τρεις).

(Μπαίνει ο Ευριπίδης).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Πολύ ύποπτος μου φάνηκε αυτός ο μαυροντυμένος. Θα τον έστειλε ο Πλούτωνας, γιατί μάλλον με υποψιάστηκε. Όμως τους έχω όλους στο χέρι *(βγάζει έναν φάκελο από το χιτόνα του)*. Μέσα σε αυτόν εδώ το φάκελο βρίσκονται όλα αυτά που μάζεψα αυτές τις δύο εβδομάδες. Λογικά θα υπάρχουν πολλά ακόμα, όμως ακόμα και αυτά αρκούν για να τους βάλουν για τρεις αιώνες μέσα. Πάω να στείλω μήνυμα στον Ποσειδώνα. Ας αφήσω το φάκελο στο γραφείο.

(Αφήνει το φάκελο σε ένα συρτάρι του γραφείου του και βγαίνει).

(Μπαίνει η Περσεφόνη).

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Ευριπίδη μου! Αχ, τι κρίμα! Δεν είναι εδώ. Δεν πειράζει, θα καθίσω να τον περιμένω.

(Κάθεται στο γραφείο) Όχου, βαριέμαι. Ας ψάξω τα συρτάρια του! Ποιος ξέρει τι κρύβει εκεί μέσα; Αχ, ένας φάκελος... Για να δω τι γράφει: "προς Υψηλότατο Ποσειδώνα". Ας τον πάρω να τον δώσω εγώ στον κουνιάδο μου. Βαρέθηκα, θα τον βρω μια άλλη ώρα.

(Βγαίνει η Περσεφόνη, μπαίνουν ο Αριστοφάνης, ο Αισχύλος και ο Σοφοκλής).

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Τελικά, είχες δίκιο.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Κινδυνεύουμε!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Μην ανησυχείς. Θα ηρεμήσουμε.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τι εννοείς;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Έχω ένα καταπληκτικό σχέδιο.

Σκηνή 5η

(Νύχτα. Το δωμάτιο με τα γραφεία. Μπαίνουν ο Αριστοφάνης, ο Αισχύλος και ο Σοφοκλής, κρατώντας από ένα φανάρι).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ξεμπερδέψαμε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ήταν τώρα αυτό αναγκαίο;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Προτιμάς να μας χώσουν όλους φυλακή;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Όχι, αλλά δε έπρεπε να τον δέσουμε τόσο σφιχτά, θα σκάσει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Καλύτερα να σκάσει αυτός παρά να σκάσει εμάς.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Και πόσο καιρό θα τον κρατήσουμε μέσα στην αποθήκη;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Όσο θα χρειαστεί. Πάντως δεν τον βλέπω να φεύγει από εκεί μέσα πριν από το τέλος του Ελαφηβολίωνα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Μα θα πεθάνει από αστία!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Κοίτα άνθρωπο που βρήκαμε για συνεργό σε απαγωγή.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Καλά, αυτός είναι μεγαλύτερος βλάκας κι από εμένα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Να ένας νεκρός, που έχει το γνώθεις σαυτόν.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Ευχαριστώ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ας σταματήσουμε καλύτερα, γιατί δεν ξέρω πόσο θα αντέξω. Και τώρα που είπα αντέξω, έχει δει κανένας τον Ευριπίδη;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Όχι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ούτε κι εγώ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ας πάμε να δούμε πού γυρνάει.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τι θα έλεγες να χωριστούμε; Έτσι η δουλειά θα τελειώσει νωρίτερα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σοφοκλή, έχω αρχίσει να ανησυχώ. Αυτό θα κάνουμε. Πάμε!

Σκηνή 6η

(Μπαίνει στο ίδιο δωμάτιο ο Ευριπίδης).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ουφ, πολύ βαρύς αυτός ο παλιάνθρωπος. Ενωσα λες και κουβάλαγα το χοντρό Αριστοφάνη. Και φαινόταν ελαφρύς σαν πούπουλο. Ευτυχώς που πρόλαβα να βγάλω αντικλείδια της αποθήκης όπου κρύβει τη βάρκα του ο Χάρος. Έτσι όπως τον έδεσα, δεν θα καταφέρει να λυθεί ούτε του Αγίου Μαμούχαλου. Τώρα το θέμα είναι να ταχυδρομήσω το φάκελο με τα στοιχεία στον Ποσειδώνα. Φοβάμαι μην το ανοίξει κανένας. Θα βρω όμως εγώ κάποιον τρόπο. *(Ανοίγει το συρτάρι)* Ήρα μου! Πού είναι ο φάκελος; Κάποιος θα μου τον βούτηξε! Αλλά εγώ θα τον βρω. Και έτσι και τον βρω, μαύρος όφιος που τον έφαγε. Τρέχω! Τρέχω!

(Βγαίνει).

Σκηνή 7η

(Μπαίνουν ο Σοφοκλής και ο Αισχύλος).

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Το βρήκα!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Τον απήγαγαν. Είμαι σίγουρος, μάθανε για τον φιωμένο και είπαν να κάνουνε αντίποινα.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Και εμείς τι θα κάνουμε;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Να προσελκύσουμε την Περσεφόνη. Η καινούργια της σχέση είναι ο Ευριπίδης.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Καλό ακούγεται, για συνέχισε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Θα την φλερτάρεις και θα προσπαθήσεις να μαζέψεις διάφορες πληροφορίες.

(Ακούγεται το γέλιο της Περσεφόνης).

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Κατά φωνή. Βάζουμε σε εφαρμογή το σχέδιο αμέσως τώρα.

(Βγαίνει ο Αισχύλος και μπαίνει η Περσεφόνη).

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Καλησπέρα, Σοφοκλή, τι μου κάνεις;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Καλά. Αλλά τι καλά, χωρίς εσένα αγκαλιά;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Τι λες, καλέ; Σου σάλεψε;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Σαλεμένος, με τα γλυκά σου μάτια μαγεμένος.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Πώς και τέτοιες γλύκες;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Αχ, Περσεφόνη, καιρό τώρα ήθελα να σ'το πω, σ'αγαπώ. Και η ψυχή μου δε μπορεί χωρίς εσένα να ζει.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Κι εγώ, Σοφοκλή, είσαι ο μόνος που κατάφερε να τραντάξει την καρδιά μου.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Το προσπερνώ. Για πες, ομορφιά της ζωής μου, μήπως είδες τίποτα περίεργο τώρα τελευταία;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Σαν τι;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Τον Ευριπίδη, για παράδειγμα, να κουβαλάει κάποιο... σώμα σε καμιά... αποθήκη;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Σκότωσε ο Ευριπίδης;

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Κατάλαβα, δεν τον είδες. Μήπως βρήκες κάποιο γράμμα που ο παραλήπτης του να είναι κάποιος από τους Ολύμπιους;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Όχι, αχ έλα να ... Μια στιγμή! Τώρα που το σκέφτομαι, χθες βρήκα ένα γράμμα στο γραφείο του προς τον Ποσειδώνα.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Και πού είναι τώρα αυτό το γράμμα;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Το έδωσα στο Χάρο να το περάσει με το ταχυδρομείο.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Και πότε φεύγει ο Χάρος;

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Στις έξι.
ΣΟΦΟΚΛΗΣ(κοιτάει το ρολόι του): Σε τρία λεπτά. Τρέχω!
ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Πού πας;
(Ο Σοφοκλής βγαίνει και η Περσεφόνη τρέχει από πίσω του).

Σκηνή 7η

(Μπαίνουν ο Αισχύλος και ο Σοφοκλής).

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Είναι ιδέα μου ή όταν λείπει ο Αριστοφάνης αρχίζεις να παίρνεις σωστές αποφάσεις και ξεχνάς τη συστολή σου;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Όταν είναι κοντά ο Αριστοφάνης, παίρνει αυτός τις αποφάσεις. Δε χρειάζεται να ανεβάζω πίεση. Εξάλλου οι γυναίκες βρίσκουν γοητευτικούς τους ντροπαλούς άνδρες.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Έχεις δίκιο. Και χάρη στη δική μου γοητεία και την εξυπνάδα σου καταφέραμε να πάρουμε το γράμμα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Ναι, αλλά το βασικό πρόβλημα παραμένει. Δεν έχουμε κανένα στοιχείο για την εξαφάνιση του Αριστοφάνη.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Αυτό είναι πρόβλημα. Α, και κάτι άλλο! Μου είπε ο Κέρβερος πως μας ζητάει το αφεντικό. Να πάμε, λέει, αμέσως στο γραφείο του.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: Και γιατί δεν μου το είπες νωρίτερα; Άντε κουνήσου!

(Βγαίνουν και μπαίνει ο Ευριπίδης).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Η άτιμη η Περσεφόνη μου την έκανε τη δουλειά. Και σύμφωνα με αυτά που μου είπε ο Χάρος, τώρα ο φάκελος βρίσκεται στα χέρια αυτών των άχρηστων. Έχασα όλα τα στοιχεία μου και δεν προλαβαίνω να μαζέψω άλλα. Τι θα κάνω; Αυτό είναι! Θα αρπάξω τον κατάσκοπο και θα τον ανακρίνω.
(Βγαίνει).

Σκηνή 8η

(Ένα σκοτεινό υπόγειο, ο Αριστοφάνης βρίσκεται δεμένος και φιμωμένος σε μια καρέκλα. Μπαίνει ο Ευριπίδης).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ήρθε η ώρα σου. Τώρα θα πεις ό,τι ξέρεις. Μίλα! Ποιος σε έστειλε;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Μου, μου, μου...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Μη μου λες "μου" εμένα.

ΧΑΡΟΣ (από έξω): Ευριπίδη!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ(στο κοινό): Ωχ, μη συνεχίσει να φωνάζει αυτός και καταλάβει ο κατάσκοπος ποιος είμαι. Φεύγω.(Βγαίνει).

(Μπαίνει ο χορός).

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Όμως ο Αριστοφάνης είχε καταλάβει και είχε σχέδιο συλλάβει.

Κατάφερε με χίλια ζόρια να λυθεί και να ελευθερωθεί.

ΧΟΡΟΣ: Και πήγε γραμμή στο γραφείο να κάνει αναφορά, μα θα τους βρει όλους μαύρη συμφορά.

Σκηνή 9η

(Γραφείο του Πλούτωνα. Μέσα είναι: ο Πλούτωνα, ο Αισχύλος, ο Αριστοφάνης, ο Σοφοκλής και ο Χάρος).

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ (στο Χάρο): Πήγαινε να φέρεις αυτό το ελεεινό πλάσμα, τον Ευριπίδη.

(Ο Χάρος βγαίνει και επιστρέφει με τον Ευριπίδη).

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Ευριπίδη, η συμπεριφορά σου ήταν άθλια. Είσαι ένοχος για κατασκοπεία, απαγωγή, προδοσία κ.α. Για αυτό η ποινή σου είναι...

(Μπαίνει μέσα ο Δίας).

ΔΙΑΣ: Ο μόνος που θα τιμωρηθεί είσαι εσύ, αδερφέ μου, γιατί είσαι ένας ελεεινός κλέφτης.

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Μα, αδερφέ μου, από τα λόγια αυτού του προδότη βγάζεις συμπεράσματα;

ΔΙΑΣ: Όχι μόνο.

(Μπαίνει ο Ποσειδώνας).

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Αρχικά και κατόπιν εντολής του Διός, εγώ και η Αθηνά κάναμε μια λεπτομερή έρευνα των αποδείξεων και των βιβλίων και ανακαλύψαμε κάποιες ατασθαλίες.

(Μπαίνει η Περσεφόνη).

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Εγώ ύστερα πήρα το φάκελο του Ευριπίδη και, αφού τον αντέγραψα και έστειλα τα πρωτότυπα στο Δία, έδωσα το φάκελο στο Χάρο για να θολώσω τα νερά.

(Μπαίνει ο Ερμής).

ΕΡΜΗΣ: Εγώ ήρθα εδώ, για να ρίξω στάχτη στα μάτια αυτών των τριών, οι οποίοι με απήγαγαν και με κράταγαν μέσα σε μια ελεεινή αποθήκη από την οποία, επειδή δεν με είχαν δέσει καλά, κατάφερα να διαφύγω.

(Μπαίνει ο Κέρβερος).

ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Και τέλος, εγώ, ο μυστικός πράκτορας, βρήκα τα πραγματικά βιβλία των εισαγωγών και τα έστειλα για έλεγχο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Από αυτόν δεν το περίμενα.

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Οι υπάλληλοί μου, η γυναίκα μου, τα αδέρφια μου, όλοι με πρόδωσαν.

ΔΙΑΣ: Σφάλλεις! Εσύ μας εκμεταλλεύτηκες. Γι' αυτό από εδώ και πέρα, εσύ και οι "πιστοί σου υπάλληλοι" εξορίζεστε για πάντα στον κόσμο των ανθρώπων. Κέρβερε!

(Ο Κέρβερος βγάζει τον Πλούτωνα, τον Αριστοφάνη, τον Αισχύλο και το Σοφοκλή, οι οποίοι ζητούν έλεος έξω).

ΔΙΑΣ: Όσο για 'σένα, Ευριπίδη, επειδή είσαι τίμιος και καλός, θα σε διορίσω κεντρικό διευθυντή του υπεδάφους.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ *(τον διακόπτει)*: Μα, σε εμένα δεν είπες πως θα δώσεις το υπέδαφος;

ΔΙΑΣ: Μόνος σου το είπες. Και συνεχίζω: εκτός από αυτό σου δίνω και την Περσεφόνη για γυναίκα σου. Και για να ολοκληρώσω τις δηλώσεις μου, το μόνο που έχω να πω είναι: τέλος καλό όλα καλά!

ΤΕΛΟΣ